

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Ловеч, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно
наказателно дело № 20224310200270 по описа за 2022 година

С наказателно постановление №НП – 50/04.03.2022 г. на Петър Славчев Горновски – Председател на Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор, е наложена на ***** ЕООД гр. Ловеч, ЕИК *****, на основание чл.53 и чл.83 от ЗАНН и чл.58, ал.2 от ЗТИП имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.55, ал.2 от ЗТИП, за това, че на 11.08.2021 г. около 11:30 ч., контролните органи са извършили проверка на асансьор, монтиран в жилищен блок, находящ се на адрес гр. Ловеч, ж.к. „Младост“, бл. ****, вх. В, на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 от НБЕТНА, в присъствието на г-н М.М. - асансьорен техник и управител на ***** ЕООД, лицето което осъществява поддържане на асансьора. Асансьоръту монтиран на горепосоченият адрес е пътнически, електрически с регистрационен /рег./ № 680АС6184. Към момента на проверката е установено, че асансьорът е в работен режим, тъй като е бил с включено захранване, движел се е и и приемал заявки от кабината и етажните бутониери. При проверката на асансьора, рловверяващите са констатирани, че е счупено стъклото на шахтната врата на първа спирка. Съгласно чл.7а, т.1 във вр. с чл.10, ал., т.4 от НБЕТНА, лицата които поддържат асансьори се длъжни да уведомят писмено ползвателя им и да не допускат експлоатацията на асансьора при счупено или липсващо стъкло на шахтната врата. ***** е юридическо лице вписано в регистъра на ДАМТН по чл.36, ал. 1 от ЗТИП за извършване на дейностите по поддържане, ремонт и преустройство на асансьори и притежава удостоверение, с рег. № ПЛ056/23.02.2011 г. и има сключен договор с ползвателя № 51/04.01.2021 г. На основание чл. 7а, т. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от НБЕТНА ползвателят и обслужващият персонал са длъжни да не допускат експлоатация на съоръжения, които не съответстват на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или са констатирани неизправности по чл. 10, ал. 1, в конкретния случай „счупено или липсващо стъкло на шахтната врата“.

АНО при така установената фактическа обстановка и предвид служебното му задължение, след като извършил проверка на акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост, преценил събраните по преписката доказателства и установил, че:

е извършено нарушение на чл. 7а, т. 1 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от НБЕТНА ;
Нарушението е извършено от *****, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление:

Ловеч, ул. „Бяло море“ 19, вх. Г, ет. 4, ап. 10, с представител М. П. М.; Нарушението е установено на 11.08.2021 г., при извършване на технически преглед, на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 от НБЕТНА; Установено е, че асансьор с рег. № 680АС6184, находящ се в жилищен блок в ж.к. „Младост“, бл.****, вх.В, гр. Ловеч, който е бил в експлоатация със счупено стъкло на шахтната врата; За нарушението е съставен АУАН № 317/27.09.2021 г. Актът е връчен и подписан от законния представител на дружеството - М. П. М. на 27.09.2021 г.; В срока по чл. 44, ал. 1 от Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН) не е постъпило възражение по акта;

АНО е приел, че за извършеното нарушение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не намира приложение, тъй като се отнася до експлоатация на съоръжение с повишена опасност в нарушение на нормите и изискванията за безопасна експлоатация на такъв вид съоръжения. Експлоатацията на асансьор с **рег. № 680АС6184**, при наличие на счупено стъкло на шахтната врата води до опасност от възникване на аварии и/или злополуки и по тези съображения налагам административно наказание, което съответства на характера и степента на обществена опасност на извършеното нарушение.

Преценил е че напълно достатъчно по размер да съдейства в максимална степен за постигане на целите на специалната и генерална превенция, като въздейства предупредително спрямо-нарушителя и превантивно - възпитателно върху другите субекти, отговарящи за безопасната експлоатация на съоръженията с повишена опасност.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят ***** ЕООД гр. Ловеч, ЕИК *****, представлявано от управителят М. П. М., ЕГН *****, който го обжалва в срок и моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно, като излага, че по отношение на жалбоподателя е налице извършеното според НП и АУАН нарушение на чл.10, ал.1, т.4 от НБЕТНА, според който лицата, които поддържат асансьори, задължително уведомяват писмено ползвателите им, които с тяхно съдействие спират асансьорите до отстраняването на неизправности по чл.10, ал.1 от НБЕТНА, сред които и такава по т.4 - счупено или липсващо стъкло. Счита, че макар контролният орган да е констатирал обстоятелството, че е „счупено“ стъклото на шахтната врата, а реално се касае само за напукване, което обхваща част от площта на стъклото. Същото е фиксирано и прикрепено към вратата с държани, т.е. по начин, който в конкретния случай не позволяваше свободно предмети да проникнат през стъклото в асансьорната шахта. Посочил е, че по тяхно виждане начина на описание на установените обстоятелства не отразява фактическото обективно състояние на стъклото. Посочил е, че според чл.42, ал.1, т.4 от ЗАНН за АУАН и чл.58г, ал.4, т.5 от ЗАНН за НП тези документи следва да съдържат точно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Излага, че липсва информация за обстоятелствата, при които е извършено нарушението - като дата, час и начин на извършване, не са посочени доказателствата, които го потвърждават. Излага, че в този смисъл не става ясно кога и по какъв начин е получено напукването на стъклото. Излага, че това се явява от изключителна важност, тъй като според чл.9, ал.2 от НБЕТНА функционалните проверки и техническото обслужване на асансьорите се извършват в срокове и по ред, определени в инструкциите на производителя. Излага, че ако в инструкцията не е определен срок за функционалните проверки, те се извършват най-малко веднъж на 30 дни. Излага, че в тази връзка прилага извлечение от дневника за техническото обслужване на процесния асансьор, от който се установява, че последните функционални проверки от страна на дружеството поддържащо съоръжението са извършени съответно на 29.07.2021г. и 06.08.2021г., т.е. последната е пет дни преди тази на контролните органи /11.08.2021г./. Излага, че тогава не е установено да има проблем със стъклата на нито една от шахтните врати, и поради тази причина не са предприети мерки за уведомяване на етажните собственици и спиране на съоръжението каквото задължение е предвидено в разпоредбата на чл.7а, т. 1 от НБЕТНА. Излага, че всяка проверка се извършва в присъствието на член на етажната собственост, в повечето случаи,

както и в конкретния - на домоуправителя. Сочи, че според разпоредбата на чл.7а, ал.1, т.1 от НБЕТНА лицата, които поддържат асансьори, са длъжни да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато асансьорите престанат да съответстват на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или са констатирани неизправности по чл. 10, ал.1 от същата. Излага, че на извършената на 06.08.2021г. проверка относно функционалното състояние на техническото съоръжение не е било констатирано стъклото на шахтната врата на първа спирка да е било напукано, поради което за жалбоподателя не е възникнало задължение за предприемане на действия по уведомяване на ползвателите и спиране на асансьора от експлоатация. Освен, че не е било констатирано като налично нарушение на целостта на стъклото, то липсва и подаден, респективно получен сигнал до жалбоподателя, че такъв проблем съществува. Тези две обстоятелства изключват до знанието на поддържащата фирма да е доведен този факт, като това изключва да е извършено административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, а именно: административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Алтернативно излага, че дори да се приеме, че е извършено твърдяното нарушение, то оспорват констатацията на наказващия орган, че в случая не се прилага и не намира приложение чл.28 от ЗАНН, тъй като се касае за експлоатация на съоръжения с повишена опасност. Излага, че подобен извод е в противоречие на едно от основните задължения на наказващият орган, вменена му с ТР № 1/2007 г. на ВКС, постановено по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК при ВКС според което преценката за маловажност на случая по чл.28 от ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона. Излага, че наказващият орган не е изложил в НП ясни мотиви, а само общи формулировки, които не са отнесени към конкретния случай защо счита, че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, с което е нарушил чл.53, ал.1 от ЗАНН. Сочи, че легалната дефиниция на понятието "маловажен случай" се съдържа в чл. 93, т. 9 от НК, чиито разпоредби, съгласно чл. 11 от ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Сочи, че според чл.93, т.9 от НК, маловажен случай е този, при който извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Излага, че според чл.28, б."а" от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за маловажност следва да се прави на база фактическите данни по конкретния казус - вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на предмета му, на вредните последици, степента на обществена опасност, моралната укоримост на извършеното и др., като се отчитат същността и целите на административно наказателната отговорност. Излага, че с оглед горните критерии и съобразявайки фактическите данни по конкретния казус, в настоящия случай са налице повечето от предпоставките на чл.93, т.9 от НК, във вр. с чл.11 от ЗАНН, за да се определи извършеното административно нарушение за маловажно. Излага, че извършеното /ако се приеме/, макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в наредбата, респективно в ЗТИП нарушение, поради своята малозначителност е с явно незначителна степен на обществена опасност. При съвкупна преценка на всички обстоятелствата по извършване на нарушенията моли да се има предвид, че: „АСП ПЛЮСЕООД развива този вид дейност от 2011г. За този период не е наказвано друг път за подобно нарушение. Сочи, че в наказателното постановление липсват данни за други нарушения, поради което

очевидно не е налице системност и следва да се приеме, че нарушението е извършено за първи път. Липсват каквито и да е причинени вреди. Това предполага, че не са засегнати съществено обществените отношения и са били налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, но административно наказващият орган не ги е приложил, като по този начин е постановил един незаконосъобразен акт. ТР № 1 от 12.12.2007 г., постановено по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК при ВКС, което е задължително за прилагане както от правораздавателните органи, така и от административните органи, действащи като овластени от закона да издават съответните наказателни постановления, категорично приема, че изразът в разпоредбата на чл.28 от ЗАНН "може" не предполага действие при оперативна самостоятелност, а означава възлагане на компетентност на съответния административен орган. Излага, че следователно при издаване на наказателното постановление компетентният орган е длъжен да извърши и преценка дали са налице основанията на чл.28 от ЗАНН и да приложи правилно закона, като ограничи маловажните случаи на административно нарушение от нарушенията, обхванати от чл.6 от ЗАНН. Преценката за наличието на маловажност е оставена на наказващия орган, но същият дължи мотиви по отношение на приложението ѝ в самото НП. Тази преценка подлежи на съдебен контрол. Излага, че в конкретния случай наказващият орган е посочил, че института на чл.28 от ЗАНН не е приложим, тъй като се касаело до засягане на отношения с висока степен на обществена опасност. Излага, че действително обществените отношения, които регулира ЗТИП и издадената НБЕТНА са от особена обществена важност, но това не може да игнорира задължението на административно наказващия орган да извърши индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и неговия извършител. Излага, че отказът за прилагане на чл.28 от ЗАНН при наличието на основание за това, представлява нарушение, което води до задължителната отмяна на НП. Сочи, че визираните общи формулировки представляват формален отказ на административния орган да се съобрази с едно от своите основни задължения преди да издаде НП да обсъди наличието или липсата на основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН, което му е вменено от чл.53, ал.1 от ЗАНН. Сочи, че по подобен казус между същите страни за нарушение по чл.10, ал.1 от НБЕТНА като касационна инстанция има произнасяне на **Административен съд - Ловеч по КАНД № 149/2021г., който с Решение от 11.11.2021г.** е приел, че поддържащата асансьора фирма е извършвала редовни проверки и текущо поддържане на съоръжението, както и че за възникналия проблем, за да бъде своевременно обезопасено съоръжението фирмата не е уведомявана. Налице са всички обективни обстоятелства, визирани в разпоредбата на чл.93, т.9 от НК, приложима на основание чл.11 от ЗАНН -няма вредни последици от извършеното нарушение, редовно и в законоустановените срокове са извършвани периодични проверки на функционалното състояние на съоръжението. Жалбоподателят не е бил уведомен за проблем, за да може да реагира своевременно. Установяват се само смекчаващи, но не и отегчаващи обстоятелства, поради което нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Излага, че приложената санкционна норма на чл.55, ал.2 от ЗТИП, според която за нарушения на наредбите по прилагането на закона, извън фиксираните в него, наказанието за юридически лица е имуществена санкция от 100,00 лв. до 2000,00 лв. В този смисъл сочи, че липсват мотиви, по каква причина административният орган е приел санкция от 500,00 лв., т.е. в размер пет пъти по-голям в сравнение с предвидения минимум. Без да посочи утежняващи отговорността обстоятелства или други аргументи за отклонение от долната граница на предвидената санкция - не е изследван баланса от чл.27, ал.1-ал.3 от ЗАНН, поради което се налага извод за нейната законосъобразност, поради противоречието ѝ на закона. Излага, че няма фактическо или законово основание за санкциониране на дружеството извън нормативно определения минимум с чл.55, ал.2 от ЗТИП относно извършеното нарушение на чл. 10, ал. 1, т. 16 от НБЕТНА, чрез редуциране размера на наложената му "имуществена санкция" от 500 лв. на 100 лв. Не са установени никакви вредни последици, настъпили в

резултат от нарушението, които макар и формални /на просто извършване, чрез бездействие/, предвид спецификата на засегнатите обществени отношения, биха утежнили чувствително отговорността на дружеството поддържащо асансьора и по аргумент за обратното, ненастъпването на вредоносен резултат следва да се обсъжда като неутрален, по-скоро благоприятен показател, по отношение на административнонаказателната отговорност. Няма данни жалбоподателят да е бил санкциониран с влязло в сила наказателно постановление за нарушения от същия вид.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Ф. от ЛАК, който моли съда да се произнесе с решение, с което да отмени обжалваното НП. Доразвива изложените в жалбата подробни аргументи, като допълва, че е нарушена процедурата по съставянето на АУАН, тъй като вписаният в него свидетел не е очевиден на нарушението, а актосъставителят не е изпълнил задължението си да впише още един свидетел, или да състави акта в присъствието на посочения в обстоятелствата част и на акта и на НП свидетел очевиден. Излага, че нарушението не е доказано по безспорен начин, а от друга страна дори да се приеме за доказано, че са налице безспорни доказателства, че случая е маловажен и да отмени НП като им присъди направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор, редовно призован, не изпращат представител. По делото е депозирана молба с вх. №4300/18.05.2022 г. от процесуален представител на Ответника, с която е направено искане за разглеждане на делото в тяхно отсъствие и са изложени аргументи за неоснователност на жалбата и законосъобразно на издаденото НП. Претендират и адвокатско възнаграждение в размер на законовия минимум.

От събраните по делото писмени доказателства, от показанията на разпитаните свидетели: Н. Ил. Л. и П. Люб. К., от становището на процесуалният представител на жалбоподателя и писмените бележки на ответника, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 27.09.2021 год. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение №АУАН – 317 от св. Н. Ил. Л. в присъствието на св. П. Люб. К. срещу ***** ЕООД гр. Ловеч, ЕИК *****, представлявано от М. П. М., ЕГН *****, за това, че на 11.08.2021 г. около 11:30 ч., за следното : На основание чл.24, ал.1, т.7 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори /НБЕТНА/ в присъствието на инж.С.Г. - началник отдел РО „ИДТН“ СЗБ - Враца и М.М. - асансьорен техник и управител на фирмата, поддържаща асансьора, извърших проверка на асансьор, монтиран в жилищен блок в ж.к. „Младост“, бл.****, вх.В гр.Ловеч. При проверката установих, че във входа се експлоатира асансьор пътнически електрически, с регистрационен номер 680АС6184. Експлоатацията на описания асансьор установих, по това, че асансьора е с включено захранване, движи се и приема заявки от кабинната и етажните бутониери. При проверката на асансьора установих, че е счупено стъклото на шахтната врата на първа спирка. Съгласно чл. 7а, т. 1 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на асансьори (НБЕТНА) и във връзка с чл.10, ал., т.4 от същата наредба, лицата които поддържат

асансьори са длъжни да уведомят писмено ползвателя им и да не допускат експлоатацията на асансьора при счупено или липсващо стъкло на шахтната врата. Към момента на проверката описаният асансьор се поддържа от АСП ПЛЮС" ЕООД, лице вписано в регистъра на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по чл.36, ал. 1 от ЗТИП за извършване на дейностите по поддържане, ремонт и преустройство на асансьори и притежава удостоверение Пл056/23.02.2011 г. и има сключен договор с ползвателя №51/04.01.2021 г. Като на 11.08.2021 г. около 11:30 ч. *****, - е допуснал експлоатация на гореописания асансьор при счупено стъкло на шахтната врата на първа спирка, в качеството му на лице поддържащо посочения асансьор е нарушил изискванията на чл.7а, т.1, във връзка с чл.10, ал.1, т.4 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на асансьори. Описаното е нарушение на чл.7а, т.1, във връзка с чл.10, ал.1, т.4 от НАРЕДБА за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори. В акта в графа възражения е вписано „Не съм съгласен”. С акта не са иззети писмени материали или вещи. Към акта са приложени: 1. Ревизионен акт №24/11.08.2021 г.; 2. Договор №51/01.01.2021 г. за обонаментно сервизно обслужване; 3. Протокол от проверка. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице с правен интерес от обжалване на НП, поради което е процесуално допустима.

Процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган – Председателя на ДАМТН, в шестмесечния преклузивен срок по ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от НБЕТНА лицата, които поддържат асансьори, задължително уведомяват писмено ползвателите им, които с тяхно съдействие спират асансьорите до отстраняването на следните неизправности: счупено или липсващо стъкло на шахтната врата. Същото се доказва от разпита на актосъставителят Л., чиито показания съдът приема с доверие, като убедителни и съответстващи на събраните по делото писмени доказателства, като същевременно с това в хода на съдебното следствие не се събраха доказателства, които да опровергават показанията на актосъставителят.

С жалбата обаче, са ангажирани писмени доказателства от които е видно, че на 29.07.2021 г. и на 06.08.2021 г. от страна на дружеството поддържащо съоръжението /жалбоподателят/ са били направени функционални проверки, но проблем не е бил констатиран. С оглед на така събраните доказателства съдът намира, че по преписката не са събрани данни за това на коя дата е счупено (пукнато) стъклото на асансьора и ако е на дата следваща извършените от дружеството поддържащо съоръжението проверки, цитирани по - горе известен ли е поддържащият асансьора за наличие на счупено стъкло, за да предприеме действия по спиране на асансьора и отстраняване на повреденото стъкло. Тези факти е следвало да бъдат изяснени с оглед разпоредбата на чл. 7а от НБЕТНА, съгласно която ползвателите и лицата, поддържащи асансьорите са длъжни да не допускат експлоатацията на асансьор в 5 изброени хипотези между които и когато асансьорите престанат да съответстват на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или

са констатирани неизправности по [чл. 10, ал.1 от НБЕТНА](#). При липса на констатации кога е узнало лицето поддържащо асансьора за счупеното стъкло при извършена рутинна проверка, предхождаща датата на проверката на административните органи или повредата е настъпила след проведена рутинна проверка, при което ползвателите не са уведомили поддържащия асансьора и то е узнало за повредата от извършената на 11.08.2021 г. проверка от органите на ДАМТН не може да бъде изведен извод за допуснато нарушение от наказаното лице.

На следващо място от показанията на св. Л. се установява, че е актосъставител и поддържа написаното в акта. Установява се, че на посочената в акта заедно с колегата му инж. С.Г. извършили проверка на асансьорите в гр. Ловеч, като на процесния асансьор проверили техническото състояние и в присъствието на асансьорния техник и управител на фирмата, поддържаща асансьора установили, че е счупено стъклото на шахтната врата на първа спирка.

От показанията на вписания като свидетел по акта – св. К. се установява, че е само свидетел по връчването на процесния АУАН, че не е свидетел очевидец на извършване или установява на нарушението, и че не му е известно за какво нарушение е съставен акта.

При така установената обстановка, съдът намира, че ответника не ангажира доказателства в подкрепа на установената в АУАН и НП фактическа обстановка. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал.2 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН, в съдебното производство констатациите в АУАН нямат доказателствена сила. Това е и позицията категорично застъпена от Пленума на ВС в Постановление № 10/1973 год. В случая съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение, като нарушителят не е длъжен да доказва невинността си, а административно - наказващият орган е този, който следва да събере доказателства за извършването на нарушението от нарушителя и вината, т.е. тежестта на доказване на нарушението лежи върху него. Преди да издаде процесното НП обаче, АНО не е сторил това. От свидетелските показания на актосъставителят Л. се установява, че е очевидец на установяване на нарушението, но че вписания като свидетел по акта св. К. не е очевидец, а е само такъв по съставяне и връчване на акта. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал.1 от ЗАНН, акта за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в присъствието на свидетели, присъствали при извършването или констатирането на нарушението. Когато липсват такива свидетели – очевидци, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство съгласно нормата на чл. 40, ал.3 от ЗАНН се отразява изрично в самия акт. Присъствието на свидетели при съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено, въз основа на официални документи /чл. 40, ал.4 от ЗАНН/. Законът изисква още в акта да са посочени трите имена и точните адреси на свидетелите и техните ЕГН /съгласно ЗАНН, действащ към датата на съставяне на акта/, като поне един от свидетелите да подпише акта. При съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН. Тъй като в случая, въпреки, че е имало свидетел очевидец на нарушението, акта не е съставен в негово присъствие, което само по себе си не е нарушение, но тъй като вписания в

акта свидетел не е очевиден на нарушението, а само свидетел по връчване на акта, актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта. Това не е сторено. При така установената фактическа обстановка, липсата на втори свидетел, се явява допуснато съществено нарушение на административно наказателната процедура и е основание за отмяна на НП, като незаконосъобразно.

С оглед на гореизложеното, съдът счита, че обжалваното Наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на процеса следва да бъде оставено без уважение искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски, като неоснователно.

Позовавайки се на влязлата в сила разпоредба на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН процесуалният представител на жалбоподателя е направил в с.з. искане за присъждане на разноските по делото. По делото е представен договор за правна помощ и процесуално представителство, видно от който в полза на адвоката е уговорено заплащане на възнаграждение в размер на 300.00 лева. По силата на разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 144 от АПК, за неуредените въпроси се прилага ГПК. Съгласно чл. 81 от ГПК, във всеки акт, с който приключва делото пред съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски.

В случая е направено възражение за прекомерност съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН от ответника. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ДВ, бр. 94 от 2019 г., предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съдът намира, че претендираните от жалбоподателя разноски са съобразени с изискванията на чл.18, ал.2 и чл.7, ал.2, т. 1 от Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с фактическата и правна сложност на делото, в хода на което не се изследва и установи наличието на безспорно изключително съществени процесуални нарушения и завърши в едно заседание.

Ето защо съдът намира, че следва да се присъдят разноски и ответника ДАМТН да бъде осъден да заплати 300 лева на жалбоподателя за сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №НП – 50/04.03.2022 г. на Петър Славчев Горновски – Председател на Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор, с което е наложена на ***** ЕООД гр. Ловеч, ЕИК *****, на основание чл.53 и чл.83 от ЗАНН и чл.58, ал.2 от ЗТИП имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.55, ал.2 от ЗТИП, за извършено нарушение на чл.7а, ал.1 във връзка с чл.10, ал.1, т.4 от НБЕТНА, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСТАВЯ без уважение искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноси, като неоснователно.

ОСЪЖДА ответника ДАМТН да заплати на ***** ЕООД гр. Ловеч, ЕИК *****, представлявано от М. П. М., ЕГН *****, сумата от 300 /триста/ лева разноси по делото, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____